

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENAT

LEGE

pentru modificarea și completarea Legii Contenciosului Administrativ nr. 554/02.12.2004,

Parlamentul României adopta prezenta lege:

Articolul I. – Legea contenciosului administrativ, Legea nr.554/02.12.2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1154/07.12.2004, se modifică și se completează, după cum urmează:

1. „Articolul 1, Subiecte de sezină”, își schimbă denumirea, având următorul titlu:

„Articolul 1 - Titularii acțiunii.”

2. Alineatul (3) al articolului 1 se modifică și va avea următoarea redactare:

„(3) Avocatul Poporului, ca urmare a controlului realizat, potrivit legii sale organice, dacă apreciază că ilegalitatea actului sau refuzul autorității administrative de a-și realiza atribuțiile legale nu poate fi înlăturat decât prin justiție, poate sesiza instanța competentă de contencios administrativ de la sediul autorității administrative, în vederea anulării actului sau a obligării acesteia la îndeplinirea atribuțiilor sale.”

3. Alineatul (4) al articolului 1 se completează, cu o teză finală, și va avea următoarea redactare :

„(4) Ministerul Public, atunci când, în urma exercitării atribuțiilor prevăzute de legea sa organică, apreciază că încălcările drepturilor, libertăților și intereselor legitime ale persoanelor se datorează existenței unor acte administrative unilaterale individuale ale autorităților publice emise cu exces de putere, sesizează instanța de contencios administrativ de la domiciliul persoanei fizice sau de la sediul persoanei juridice vătămate. Petiționarul dobândește, de drept, calitatea de reclamant, urmând a fi citat în această calitate. Dacă petiționarul nu își însușește acțiunea formulată de Ministerul Public la primul termen de judecată, instanța de contencios administrativ anulează cererea.”

4. Alineatul (5) al articolului 1 se modifică și va avea următoarea redactare:

„(5) Când Ministerul Public apreciază că, prin emiterea unui act administrativ normativ, se vătămă un interes legitim public, sesizează instanța de contencios administrativ competentă de la sediul autorității publice emitente”.

5. Alineatul (6) al articolului 1 se modifică și completează, urmând să aibă următoarea redactare:

„(6) Autoritatea publică emitentă a unui act administrativ unilateral nelegal poate să solicite instanței anularea acestuia, în situația în care actul nu mai poate fi revocat, întrucât a intrat în circuitul civil și a produs efecte juridice. În cazul admiterii acțiunii, instanța se poate pronunța, dacă a fost sesizată prin cererea de chemare în judecată, și asupra legalității actelor civile încheiate în baza actului administrativ nelegal, precum și asupra efectelor juridice civile produse. Acțiunea poate fi introdusă în termenul prevăzut de art.11 alin.(2), în contradictoriu cu beneficiarul actului.”

6. Alineatul (7) al articolului 1 se modifică și va avea următoarea redactare:

„(7) Persoana vătămată în drepturile sau în interesele sale legitime, prin ordonanțe sau dispoziții din ordonanțe ale Guvernului neconstituționale, se poate adresa instanței de contencios administrativ, în condițiile prezentei legi.”

7. Alineatul (8) al articolului 1 se modifică și completează, urmând să aibă următoarea redactare:

„(8) Prefectul, Agenția Națională a Funcționarilor Publici și orice subiect de drept public pot introduce acțiuni în contenciosul administrativ, în condițiile prezentei legi și ale legilor speciale.”

8. Alineatul (9) al articolului 1 se modifică și va avea următoarea redactare:

„(9) Cererile în contenciosul administrativ se soluționează fără participarea reprezentantului Ministerului Public, cu excepțiile prevăzute de lege.”

9. Litera a) a alineatului (1) al articolului 2 se modifică și completează, urmând să aibă următoarea redactare:

„a) **persoana vătămată** – orice persoană fizică sau juridică, de drept privat sau de drept public, titulare ale unor drepturi subiective sau interese legitime private, vătămăte prin acte administrative ori, după caz, ale acțiunilor privind vătămarea unui interes legitim public; în sensul prezentei legi, sunt asimilate persoanei vătămăte și grupul de persoane fizice, fără personalitate juridică, titular al unor drepturi subiective sau interese legitime private, respectiv organismele sociale care invocă vătămarea,

prin actul administrativ atacat, fie a unui interes legitim public, fie a drepturilor și intereselor legitime ale unor persoane fizice determinate;”

10. Litera, b) a alineatului (1) al articolului 2 se completează și va avea următoarea redactare:

„b) **autoritatea publică** – orice organ de stat sau al unităților administrativ-teritoriale care acționează, în regim de putere publică, pentru satisfacerea unui interes public; sunt asimilate autorităților publice, în sensul prezentei legi, persoanele juridice de drept privat care, potrivit legii, au obținut statut de utilitate publică sau sunt autorizate să presteze un serviciu public, în regim de putere publică;”

11. Litera c) a alineatului (1) al articolului 2 se modifică și se completează, urmând să aibă următoarea redactare:

„c) **act administrativ** - actul unilateral cu caracter individual sau normativ, emis de o autoritate publică, în regim de putere publică, în vederea organizării executării legii sau a executării în concret a legii, care dă naștere, modifică sau stinge raporturi juridice; sunt asimilate actelor administrative, în sensul prezentei legi, și contractele încheiate de autoritățile publice care au ca obiect punerea în valoare a bunurilor proprietate publică, executarea lucrărilor de interes public, prestarea serviciilor publice, achizițiile publice; prin legi speciale pot fi prevăzute și alte categorii de contracte administrative, supuse competenței instanțelor de contencios administrativ;”

12. Litera d) a alineatului (1) al articolului 2 se modifică, având următoarea redactare:

„d) **act administrativ-jurisdicțional** - actul emis de o autoritate administrativă investită, prin legea organică, cu atribuții de jurisdicție administrativă specială.”

13. După litera d), alineatul (1) al articolului 2 se introduce o nouă literă, d¹), în următoarea redactare:

„d¹) **jurisdicție administrativă specială** – activitatea îndeplinită de o autoritate administrativă sau de o structură din cadrul acesteia, care are, conform legii organice speciale în materie, competența de soluționare a unui conflict privind un act administrativ, după o procedură bazată pe principiile contradictorialității, asigurării dreptului la apărare și independenței activității administrativ-jurisdicționale;”

14. Litera e) a alineatului (1) al articolului 2 se modifică și va avea următoarea redactare:

„e) **contenciosul administrativ** - activitatea de soluționare, de către instanțele de contencios administrativ competente potrivit legii organice, a litigiilor în care cel puțin una dintre părți este o autoritate publică, iar conflictul s-a născut fie din

emiterea sau încheierea, după caz, a unui act administrativ, în sensul prezentei legi, fie din nesoluționarea în termenul legal ori din refuzul nejustificat de a rezolva o cerere referitoare la un drept sau la un interes legitim;”

15. Litera f) a alineatului (1) al articolului 2 se completează și va avea următoarea redactare:

„f). **instanța de contencios administrativ, denumită în continuare instanță** – Secția de contencios administrativ și fiscal a Înaltei Curți de Casație și Justiție, secțiile de contencios administrativ și fiscal ale curților de apel și tribunalele administrativ-fiscale; sunt asimilate instanțelor de contencios administrativ și instanțele de drept comun, atunci când, potrivit art. 5 alin.(2) din prezenta lege, soluționează litigii de contencios administrativ după o altă procedură judiciară, prevăzută prin lege organică specială;”

16. Litera h) a alineatului (1) al articolului 2 se modifică și va avea următoarea redactare:

„h) **refuzul nejustificat de a soluționa o cerere** – exprimarea explicită, cu încălcarea legii, a voinței de a nu rezolva cererea;”

17. Litera i) a alineatului (1) al articolului 2 se modifică și va avea următoarea redactare:

„i) **plângere prealabilă** – cererea prin care se solicită autorității publice emitente sau celei ierarhic superioare, după caz, reexaminarea unui act administrativ cu caracter individual sau normativ, în sensul revocării sau modificării acestuia;”

18. După litera i) a alineatului (1) al articolului 2 se introduce litera i¹) în următoarea redactare:

„i¹) **actele care privesc raporturile cu Parlamentul** – actele emise exclusiv de o autoritate executivă, în realizarea atribuțiilor sale, prevăzute de Constituție, în raporturile cu Parlamentul, respectiv actele emise prin colaborarea a două autorități executive, dacă cel puțin una se află, potrivit Constituției, sub controlul politic al Parlamentului;”

19. Litera l) a alineatului 1 al articolului 2, se abrogă;

20. Litera m) a alineatului (1) al articolului 2 se modifică și se completează, urmând să aibă următoarea redactare:

„m) **exces de putere** – exercitarea dreptului de apreciere al autorităților publice, prin încălcarea limitelor competenței prevăzute de lege sau prin încălcarea drepturilor și libertăților cetățenilor;”

21.Litera n) a alineatului (1) al articolului 2 se modifică și va avea următoarea redactare:

„n) **drept vătămat** – orice drept prevăzut de Constituție, de lege sau de alt act normativ, căruia i se aduce o atingere printr-un act administrativ;”

22.Litera p) a alineatului (1) al articolului 2 se modifică și va avea următoarea redactare:

„p) **interes legitim public** – interesul care vizează ordinea de drept și democrația constituțională, garantarea drepturilor, libertăților și îndatoririlor fundamentale ale cetățenilor, satisfacerea nevoilor comunitare, realizarea competenței autorităților publice;”

23.Litera s) a alineatului (1) al articolului 2 se modifică și va avea următoarea redactare:

„s) **pagubă iminentă** – prejudiciu material viitor și previzibil sau, după caz, perturbarea previzibilă gravă a funcționării unei autorități publice sau a unui serviciu public;”

24. După litera s) a alineatului (1) al articolului 2 se introduce o nouă literă s¹) în următoarea redactare:

„s¹) **cazuri bine justificate** – împrejurări legate de starea de fapt și de drept, cum ar fi: aspecte care scot în evidență caracterul ilegal al actului atacat și abuzul autorității emitente, a organului său ierarhic ori al autorităților avizatoare; diligențele depuse de reclamant, de organismele sociale interesate ori de subiectele de drept public pentru intrarea în legalitate; modul în care s-a convocat organul colegial, modul în care s-a întocmit procesul-verbal al ședinței, modul în care s-a votat și alte asemenea elemente de ordin procedural; natura juridică și poziția în structura organizării administrației publice a organului emitent; posibile efecte ale actului administrativ atacat asupra altor persoane; situația socială a reclamantului; situații juridice conexe regimului administrativ aplicabil actului atacat; încălcarea principului priorității dreptului comunitar, reglementat de art. 148 alin.(2), coroborat cu art. 20 alin.(2) din Constituție, etc.”

25.Alineatul (1) al articolului 3 se completează cu o teză finală, având următoarea redactare :

“(1) Prefectul poate ataca, în fața instanței de contencios administrativ, actele emise de autoritățile administrației publice locale, dacă le considera nelegale. Acțiunea se formulează în termenul prevăzut de art.11 și în condițiile prevăzute de prezenta lege și de Legea nr.340/2004 privind instituția prefectului, cu modificările și completările ulterioare.”

26. Alineatul (1) al articolului 4 se modifică și se completează, urmând să aibă următoarea redactare:

„(1) Legalitatea unui act administrativ unilateral, cu caracter individual sau normative, indiferent de data emiterii acestuia, poate fi cercetată oricând în cadrul unui proces, pe cale de excepție, din oficiu sau la cererea părții interesate. În acest caz, instanța, constatând că de actul administrativ depinde soluționarea litigiului pe fond, va sesiza prin încheiere motivată, instanța de contencios administrativ competentă, suspendând cauza. Încheierea de sesizare a instanței de contencios administrativ nu este supusă nici unei căi de atac, iar încheierea prin care se respinge cererea de sesizare este supusă recursului, odată cu fondul. Suspendarea cauzei nu se dispune în ipoteza în care instanța în fața căreia s-a ridicat excepția de nelegalitate este instanța competentă să soluționeze cererea pe fond..”

27. Alineatul (2) al articolului 4 se completează și va avea următoarea redactare:

„(2) Instanța de contencios administrativ se pronunță, după procedura de urgență, în ședință publică, cu citarea părților și a emitentului.”

28. Alineatul (3) al articolului 4 se modifică și va avea următoarea redactare:

„(3) Soluția instanței de contencios administrativ este supusă recursului, care se declară în 5 zile de la comunicare și se judecă de urgență și cu precădere.”

29. Alineatul (2) al articolului 6 se modifică și va avea următoarea redactare:

„(2) – Actele administrative susceptibile, potrivit legii organice, să facă obiectul unei jurisdicții speciale administrative, pot fi atacate direct la instanța de contencios administrativ, dacă partea înțelege să nu exercite procedura administrativ-jurisdicțională.”

30. Alineatul (3) al articolului 6 se modifică și va avea următoarea redactare:

„(3) Actul administrativ-jurisdicțional pentru care, prin lege organică specială, se prevede o cale de atac în fața unei alte jurisdicții administrative speciale, poate fi atacat direct la instanța de contencios administrativ, în termen de 15 zile de la comunicare, dacă partea înțelege să renunțe la calea administrativ-jurisdicțională de atac.”

31. Alineatul (4) al articolului 6 se modifică și va avea următoarea redactare:

„(4) Dacă partea care a optat pentru jurisdicția administrativă specială sau pentru calea de atac la o altă jurisdicție administrativă specială, înțelege să renunțe la aceasta în timpul soluționării litigiului, este obligată să notifice decizia de renunțare

organului administrativ-jurisdicțional în cauză. Partea sesizează instanța de contencios administrativ în termen de 15 zile de la notificare. În această situație, procedura administrativă prealabilă prevăzută de art.7 nu se mai efectuează.”

32. Alineatul (1) al articolului 7 se modifică și va avea următoarea redactare:

„(1) Înainte de a se adresa instanței de contencios administrativ competente, persoana care se consideră vătămată într-un drept al său sau într-un interes legitim, printr-un act administrativ individual, trebuie să solicite autorității publice emitente sau autorității ierarhic superioare, dacă aceasta există, în termen de 30 de zile de la data comunicării actului, revocarea, în tot sau în parte, a acestuia.”

33. După alineatul (1) al articolului 7 se introduce un nou alineat (1¹), care va avea următoarea redactare:

„(1¹) În cazul actului administrativ normativ, plângerea prealabilă poate fi formulată oricând.”

34. Alineatul (5) al articolului 7 se modifică și va avea următoarea redactare:

„(5) În cazul acțiunilor introduse de Avocatul Poporului, Ministerul Public, Agenția Națională a Funcționarilor Publici sau cele care privesc cererile celor vătămați prin ordonanțe sau dispoziții din ordonanțe, precum și în cazurile prevăzute de art. 2 alin. (2) și de art.4 nu este obligatorie plângerea prealabilă.”

35. După alineatul (5) al articolului 7 se introduce un nou alineat (5¹), care va avea următoarea redactare:

„(5¹) În cazul acțiunilor introduse de prefect, se aplică procedura prealabilă prevăzută de Legea nr.340/2004 privind instituția prefectului, cu modificările și completările ulterioare.”

36. Alineatul (1) al articolului 8 se modifică și completează, având următorul cuprins:

„(1) Persoana vătămată într-un drept recunoscut de lege sau într-un interes legitim, printr-un act administrativ unilateral, nemulțumită de răspunsul primit la plângerea prealabilă adresată autorității publice emitente sau dacă nu a primit nici un răspuns în termenul prevăzut la art. 7 alin. (4), poate sesiza instanța de contencios administrativ competentă, pentru a solicita anularea, în tot sau în parte, a actului, repararea pagubei cauzate și, eventual, reparații pentru daune morale. De asemenea, se poate adresa instanței de contencios administrativ și cel care se consideră vătămat într-un drept sau interes legitim al său, prin nesoluționarea în termen sau prin refuzul nejustificat de soluționare a unei cererii, precum și prin refuzul de efectuare a unei anumite operații administrative necesare pentru executarea sau protejarea dreptului sau interesului legitim.”

37. După alineatul (1) al articolului 8 se introduc două alineate (1¹) și (1²), care vor avea următoarea redactare:

„(1¹) Persoanele fizice și persoanele juridice de drept privat pot formula cereri prin care invocă apărarea unui interes public numai în subsidiar, în măsura în care vătămarea interesului public decurge, logic, din încălcarea dreptului subiectiv sau a interesului legitim privat;”

„(1²) De la regula prevăzută de alin. 1 se exceptează acțiunile ce au ca obiect încălcarea unui interes legitim public prin care se poate solicita numai anularea actului sau obligarea autorității pârâte să emită un act sau un alt înscris, sub sancțiunea penalităților de întârziere sau a amenzii, prevăzută de art.24 alin.(2).”

38. Alineatul (3) al articolului 8 se modifică și va avea următoarea redactare:

„(3) La soluționarea litigiilor prevăzute la alin.(2) se are în vedere regula după care principiul libertății contractuale este subordonat principiului priorității interesului public.”

39. Alineatul (3) al articolului 9 se modifică și va avea următoarea redactare:

„(3) După pronunțarea Curții Constituționale, instanța de contencios administrativ repune cauza pe rol și dă termen, cu citarea părților. Dacă ordonanța sau o dispoziție a acesteia a fost declarată neconstituțională, instanța soluționează fondul cauzei; în caz contrar, acțiunea se respinge ca inadmisibilă.”

40. După alineatul (4) al articolului 9 se introduce un nou alineat (4¹), care va avea următoarea redactare:

„(4¹) Acțiunea prevăzută de alin.(1) poate avea ca obiect acordarea de despăgubiri pentru prejudiciile cauzate prin ordonanțele Guvernului, anularea actelor administrative emise în baza acestora, precum și, după caz, obligarea unei autorități publice la emiterea unui act administrativ sau la realizarea unei anumite operațiuni administrative; acțiunea poate fi introdusă în limitele unui termen de decădere de 1 an de zile, calculat de la data publicării deciziei Curții Constituționale în Monitorul Oficial al României, Partea I.”

41. Alineatul (1) al articolului 10 se modifică și va avea următoarea redactare:

„(1) Litigiile privind actele administrative emise sau încheiate de autoritățile publice locale și județene, precum și cele care privesc taxe și impozite, contribuții, datorii vamale, precum și accesorii ale acestora de până la 500.000 RON se soluționează, în fond, de către tribunalele administrativ-fiscale, iar cele privind actele administrative emise sau încheiate de autoritățile publice centrale, precum și cele care privesc taxe și impozite, contribuții, datorii vamale, precum și accesorii ale acestora

mai mari de 500.000 RON se soluționează, în fond, de secțiile de contencios administrativ și fiscal ale curților de apel, dacă prin lege organică specială nu se prevede altfel.”

42. Alineatul (2) al articolului 10 se modifică și va avea următoarea redactare:

„(2) Recursul împotriva sentințelor pronunțate de tribunalele administrativ-fiscale se judecă de secțiile de contencios administrativ și fiscal ale curților de apel, iar recursul împotriva sentințelor pronunțate de secțiile de contencios administrativ și fiscal ale curților de apel se judecă de Secția de contencios administrativ și fiscal a Înaltei Curți de Casație și Justiție, dacă prin lege organică specială nu se prevede altfel.”

43. Alineatul (1) al articolului 11 se modifică și se completează, urmând să aibă următoarea redactare:

„(1) Cererile prin care se solicita anularea unui act administrativ individual sau recunoașterea dreptului pretins și repararea pagubei cauzate se pot introduce în termen de 6 luni de la:

- a) data comunicării răspunsului la plângerea prealabilă ;
- b) data comunicării refuzului nejustificat de soluționare a cererii;
- c) data expirării termenului de soluționare a plângerii prealabile, respectiv data expirării termenului legal de soluționare a cererii.
- d – data încheierii procesului-verbal de finalizare a procedurii concilierii, în cazul contractelor administrative.”

44. Alineatul (2) al articolului 11 se modifică și se completează, urmând să aibă următoarea redactare:

„(2) Pentru motive temeinice, în cazul actului administrativ individual, cererea poate fi introdusă și peste termenul prevăzut la alin. (1), dar nu mai târziu de un an de la data comunicării actului, data introducerii cererii sau data încheierii procesului-verbal de conciliere, după caz.”

45. După alineatul (2) al articolului 11 se introduce un nou alineat (2¹), care va avea următoarea redactare:

„(2¹) În cazul suspendării, potrivit legii speciale, a procedurii de soluționare a plângerii prealabile, termenul de la alin.(1) curge după reluarea procedurii, de la momentul finalizării acesteia sau de la data expirării termenului de soluționare, după caz, chiar dacă a expirat termenul prevăzut la alin.2.”

46. La articolul 12 se modifică teza I și va avea următoarea redactare:

„Reclamantul anexează la acțiune copia actului administrativ pe care îl atacă sau, după caz, răspunsul autorității publice prin care i se comunică refuzul rezolvării cererii sale. În situația în care reclamantul nu a primit nici un răspuns la cererea sa, va

depune la dosar copia cererii, certificată prin numărul și data înregistrării la autoritatea publică, precum și orice înscris care face dovada îndeplinirii procedurii prealabile.”

47. Alineatul (1) al articolului 13 se modifică și va avea următoarea redactare:

„(1) La primirea cererii, instanța dispune citarea părților și poate cere autorității al cărei act este atacat să-i comunice de urgență acel act, împreună cu întreaga documentație care a stat la baza emiterii lui, precum și orice alte lucrări necesare pentru soluționarea cauzei.”

48. Alineatul (3) al articolului 13 se va modifica și va avea următoarea redactare:

„(3) În mod corespunzător situațiilor de la alin.(1) și (2), după caz, se procedează și în cazul acțiunilor care au ca obiect refuzul de rezolvare a cererii privind un drept recunoscut de lege sau un interes legitim.”

49. Alineatul (4) al articolului 13 se modifică și va avea următoarea redactare:

„(4) Dacă autoritatea publică nu trimite, în termenul stabilit de instanță, lucrările cerute, conducătorul acesteia este obligat, prin încheiere interlocutorie, să plătească statului, cu titlu de amendă judiciară, 20% din salariul minim brut pe economie, pentru fiecare zi de întârziere nejustificată.”

50. Alineatul (1) al articolului 14 se modifică și va avea următoarea redactare:

„(1) În cazuri bine justificate și pentru prevenirea unei pagube iminente, după sesizarea, în condițiile art. 7, a autorității publice care a emis actul, persoana vătămată poate să ceară instanței competente să dispună suspendarea executării actului administrativ unilateral până la pronunțarea instanței de fond. În cazul în care persoana vătămată nu introduce acțiunea în anularea actului în termenul prevăzut de art.11 alin. 2, suspendarea încetează de drept și fără nici o formalitate.”

51. Alineatul (2) al articolului 14 se modifică și va avea următoarea redactare:

„(2) Instanța soluționează cererea de suspendare, de urgență și cu precădere, cu citarea părților.”

52. Alineatul 3 al articolului 14 se modifică și va avea următoarea redactare:

„(3) Când în cauză este un interes public major, de natură a perturba grav funcționarea unui serviciu public administrativ, cererea de suspendare a actului

administrativ normativ poate fi introdusă și de Ministerul Public, din oficiu sau la sesizare, prevederile alin.(2) aplicându-se în mod corespunzător.”

53. Alineatul (4) al articolului 14 se modifică și completează, urmând să aibă următoarea redactare:

„(4) Hotărârea prin care se pronunță suspendarea este executorie de drept. Ea poate fi atacată cu recurs în termen de 5 zile de la comunicare. Recursul nu este suspensiv de executare.”

54. După alineatul (4) al articolului 14 se introduc trei noi alineate, respectiv (4¹), (4²) și (4³), care vor avea următoarea redactare:

„4¹) În ipoteza în care se emite un nou act administrativ cu același conținut ca și cel suspendat, acesta este suspendat de drept. În acest caz, nu este obligatorie plângerea prealabilă”.

„(4²) Nu pot fi formulate mai multe cereri de suspendare succesive pentru aceleași motive.”

„(4³) Suspendarea executării actului administrativ atrage automat încetarea oricărei forme de executare silită, precum și restabilirea situației anterioare emiterii sau adoptării sale, până la expirarea duratei suspendării.”

55. Alineatul (1) al articolului 15 se modifică și va avea următoarea redactare:

„(1) Suspendarea executării actului administrativ unilateral poate fi solicitată de reclamant, pentru motivele prevăzute la art.14, și prin cererea adresată instanței competente pentru anularea, în tot sau în parte, a actului atacat. În acest caz, instanța poate dispune suspendarea, actului administrativ atacat, până la soluționarea definitivă și irevocabilă a cauzei. Cererea de suspendare se poate formula odată cu acțiunea principală sau printr-o acțiune separată, până la soluționarea recursului.”

56. Alineatul (2) al articolului 15 se modifică și va avea următoarea redactare:

„(2) Dispozițiile alin. (2)-(7) ale art. 14 se aplică în mod corespunzător.”

57. După alineatul (3) al articolului 15 se introduce un nou alineat (3¹), care va avea următoarea redactare:

„(3¹) Măsura suspendării, dispusă în condițiile art.14, în ipoteza admiterii acțiunii de fond, se prelungește până la soluționarea definitivă și irevocabilă a cauzei, prin dispozitivul sentinței, la cererea părții interesate, dacă motivele prevăzute la art.14 se mențin.”

58. Alineatul (1) al articolului 16 se modifică și va avea următoarea redactare:

„(1) Cererile în justiție, prevăzute de prezenta lege, pot fi formulate și personal împotriva persoanei care a contribuit la elaborarea, emiterea sau încheierea actului, ori, după caz, care se face vinovată de refuzul de a rezolva cererea referitoare la un drept subiectiv sau la un interes legitim, dacă se solicită plata unor despăgubiri pentru prejudiciul cauzat ori pentru întârziere. În cazul în care acțiunea se admite, persoana respectivă poate fi obligată la plata despăgubirilor, solidar cu autoritatea publică pârâtă.”

59 După articolul 16 se introduce articolul 16¹, care va avea următorul cuprins:

„(16¹) Instanța de contencios administrativ poate introduce în cauză, la cerere, organismele sociale interesate sau poate pune în discuție, din oficiu, necesitatea introducerii în cauză a acestora, precum și a altor subiecte de drept.”

60 Alineatul (3) al articolului 17 se modifică și va avea următoarea redactare:

„(3) Hotărârile se redactează și se motivează de urgență, în cel mult 30 zile de la pronunțare.”

61. Alineatul (1) al articolului 18 se modifică și va avea următoarea redactare:

„(1) Instanța, soluționând cererea la care se referă art. 8 alin. (1), poate, după caz, să anuleze, în tot sau în parte, actul administrativ, să oblige autoritatea publică să emită un act administrativ, să elibereze un alt înscris sau să efectueze o anumită operațiune administrativă.”

62. Alineatul (2) al articolului 18 se modifică și va avea următoarea redactare:

„(2) Instanța este competentă să se pronunțe, în afara situațiilor prevăzute de art.1 alin. (6), și asupra legalității operațiunilor administrative care au stat la baza emiterii actului supus judecății.”

63. Alineatul (5) al articolului 18 se completează și va avea următoarea redactare:

„(5) Soluțiile de la alin. (1) și alin. (4) lit. b) și c) pot fi stabilite sub sancțiunea unei penalități, a părții obligate, pentru fiecare zi de întârziere.”

64. După alineatul (5) al articolului 18 se introduce alineatul (5¹), care va avea următoarea redactare:

„(5¹) În toate situațiile, instanța poate stabili, prin dispozitiv, la cererea părții interesate, un termen de executare, precum și amenda prevăzută de art.24 alin.2.”

65. După alineatul (2) al articolului 19 se introduce alineatul (2¹), care va avea următoarea redactare:

„(2¹) Dispozițiile alin.(1) și (2) se aplică, în mod corespunzător, și contractelor administrative.”

66. Alineatul (1) al articolului 20 se modifică și va avea următoarea redactare:

„(1) Hotărârea pronunțată în primă instanță poate fi atacată cu recurs, în termen de 15 zile de la comunicare.”

67. La alineatul (3) al articolului 20 se modifică teza I, urmând să aibă următoarea redactare:

„(3) În cazul admiterii recursului, instanța de recurs, modificând sau casând sentința, va rejudeca litigiul în fond, dacă nu sunt motive de casare cu trimitere. Când hotărârea primei instanțe a fost pronunțată fără a se judeca fondul, cauza se va trimite, o singură dată, la această instanță.”

68. Articolul 22 se modifică și completează, urmând să aibă următoarea redactare:

„(22) Hotărârile judecătorești definitive și irevocabile, prin care s-au admis acțiunile formulate potrivit dispozițiilor prezentei legi, constituie titluri executorii și se pun în executare fără nici o altă formalitate, chiar înainte de motivarea hotărârii judecătorești irevocabile.”

69. Articolul 23 se modifică și va avea următoarea redactare:

„(23) Hotărârile judecătorești definitive și irevocabile, prin care s-au anulat acte administrative cu caracter normativ, sunt general obligatorii și au putere numai pentru viitor. Ele se publică obligatoriu după motivare, la solicitarea instanței de executare, în Monitorul Oficial al României, Partea I sau, după caz, în monitoarele oficiale ale județelor ori al municipiului București, fiind scutite de plata taxelor de publicitate.”

70. Alineatul (1) al articolului 24 se modifică, urmând să aibă următoarea redactare:

„(1) Dacă în urma admiterii acțiunii, autoritatea publică este obligată să încheie, să înlocuiască sau să modifice actul administrativ, să elibereze un alt înscris sau să efectueze anumite operațiuni administrative, executarea hotărârii definitive și irevocabile se face în termenul prevăzut în cuprinsul ei, iar în lipsa unui astfel de termen, în cel mult 30 de zile de la data rămânerii irevocabile a hotărârii.”

71 Alineatul (2) al articolului 24 se modifică și va avea următoarea redactare:

(2) În cazul în care termenul nu este respectat, se aplică conducătorului autorității publice sau, după caz, persoanei obligate, o amendă de 20% din salariul

minim brut pe economie pe zi de întârziere, iar reclamantul are dreptul la despăgubiri pentru întârziere.

72. Alineatul (3) al articolului 24 se modifică și va avea următoarea redactare:

(3) Neexecutarea sau nerespectarea hotărârilor judecătorești definitive și irevocabile pronunțate de instanța de contencios administrativ, în termen de 30 de zile de la aplicarea amenzii prevăzute de alin. (2), constituie infracțiune și se sancționează cu închisoare de la 6 luni la 3 ani sau cu amendă de la 2.500 RON la 10.000 RON.

73. Alineatul (3) al articolului 25 se modifică și va avea următoarea redactare:

„(3) Hotărârea pronunțată de instanța de executare poate fi atacată cu recurs, în termen de 5 zile de la comunicare.”

74. La articolul 26 se modifică teză finală, urmând să aibă următoarea redactare:

„Conducătorul autorității publice se poate îndrepta cu acțiune împotriva celor vinovați de neexecutarea hotărârii, potrivit dreptului comun. În cazul în care cei vinovați sunt funcționari sau demnitari publici, se aplică reglementările speciale.”

75. Alineatul (1) al articolului 27 se modifică și completează, urmând să aibă următoarea redactare:

„(1) Cauzele aflate pe rolul instanțelor la data intrării în vigoare a Legii nr.554/2004 vor continua să se judece potrivit legii aplicabile în momentul sesizării instanței. Prin excepție, punerea în executare a hotărârilor definitive și irevocabile pronunțate în temeiul Legii nr. 29/1990 și neexecutate la data intrării în vigoare a Legii nr.554/2004, se face în conformitate cu prevederile acesteia.”

76. După alineatul (1) al articolului 27 se introduce un nou alineat (1¹), care va avea următoarea redactare:

„(1¹) De asemenea, dispozițiile referitoare la excepția de legalitate și la garanțiile procesuale din Legea de modificare și completare a Legii nr. 554/2004 se aplică și cauzelor aflate pe rolul instanțelor la data intrării în vigoare a Legii de modificare și completare.”

77. Alineatul (1) al articolului 28 se modifică și va avea următoarea redactare:

„(1) Dispozițiile prezentei legi se completează cu prevederile Codului de procedură civilă, în măsura în care nu sunt incompatibile cu specificul raporturilor de putere dintre autoritățile publice, pe de o parte, și persoanele vătămate în drepturile sau interesele lor legitime, pe de altă parte. Compatibilitatea aplicării normelor de procedură civilă se stabilește de instanță, cu prilejul soluționării cauzei.”

78. Alineatul (2) al articolului 28 se modifică și completează, urmând să aibă următoarea redactare:

„(2) Acțiunile introduse de persoanele de drept public și de orice autoritate publică, în apărarea unui interes public, precum și cele introduse împotriva actelor administrative normative, nu mai pot fi retrase, cu excepția situației în care sunt formulate și pentru apărarea drepturilor sau intereselor legitime de care pot dispune persoanele fizice sau juridice de drept privat.”

79. După alineatul (2) al articolului 28 se introduce un nou alineat, (2¹), care va avea următoarea redactare:

„(2¹) Constituie motiv de revizuire, care se adaugă la cele prevăzute de Codul de procedură civilă, pronunțarea hotărârilor rămase definitive și irevocabile prin încălcarea principiului priorității dreptului comunitar, reglementat de art.148 alin.2, coroborat cu art.20 alin.2 din Constituția României. Cererea de revizuire se introduce în termen de 15 zile de la comunicare, care se face, prin derogare de regula consacrată de alin.3 al art.17, la cererea temeinic motivată a părții interesate, în termen de 15 zile. Cererea de revizuire se soluționează de urgență și cu precădere într-un termen maxim de 30 de zile de la înregistrare.”

80 Articolul 30 se completează cu un nou alineat, (1¹), care va avea următoarea redactare:

„(1¹) Hotărârile judecătorești, pronunțate în baza Legii nr. 554/2004, rămase definitive și irevocabile fără soluționarea pe fond a excepției de nelegalitate, care a fost respinsă ca inadmisibilă, pot forma obiectul unei cereri de revizuire, care se poate introduce în termen de 3 luni de la intrarea în vigoare a legii de modificare a Legii nr.554/2004.”

Articolul II

(1) Prezenta lege de modificare și completare a Legii nr. 544/2004 intră în vigoare, potrivit art. 78 din Constituția României, la 3 zile de la publicare în Monitorul Oficial al României.

(2). Pe data intrării în vigoare a prezentei legi se abrogă dispozițiile din ordonanțe, hotărâri de guvern, ordine și instrucțiuni ale miniștrilor și orice alte acte administrative referitoare la jurisdicțiile administrative speciale , acestea urmând să fie reglementate numai prin lege organică.

Articolul III

Legea nr. 554/2004 se va republica în Monitorul Oficial al României Partea I, dându-se textelor numerotarea corespunzătoare și făcându-se corelările tehnice legislative necesare.